Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0222
(mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, voorzitter, mr. dr. ing. A.J. Verdaas,
drs. P.M. Mallekoote, leden en mr. E.H.C. Vos, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 24 juni 2021
Ingediend door	: De consument
Tegen	: ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Datum uitspraak	: 18 maart 2022
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

De persoonsgegevens van de consument zijn door de bank geregistreerd in de Gebeurtenissenadministratie en het Intern Verwijzingsregister (IVR). De bank heeft dit gedaan in verband met het verloop van het cliëntenonderzoek naar het bedrijf waarvan de consument bestuurder is. De commissie is van oordeel dat de persoonsgegevens van de consument geregistreerd mochten worden en dat de registratieduur van acht jaar niet verkort hoeft te worden. Ook is er geen grond voor schadevergoeding aan de consument. De vorderingen van de consument zijn afgewezen.

1. De procedure

1.1 De commissie beslist op basis van haar reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument en 2) het verweerschrift van de bank. De consument is in de gelegenheid gesteld om op het verweerschrift te reageren, maar hij heeft geen inhoudelijke reactie ingediend.

1.2 De consument is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde mr. A.P. van Knippenbergh.

1.3 De consument is uitgenodigd voor een hoorzitting, maar heeft kort voor de zittingsdag laten weten verhinderd te zijn. Ook heeft de consument te kennen gegeven geen behoefte te hebben aan het inplannen van een nieuwe zittingsdatum. Gelet hierop en gelet op de inhoud van het dossier, heeft de commissie besloten de zaak niet mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument is bestuurder van een bedrijf (hierna: het bedrijf). Het bedrijf hield een rekening aan bij de bank (hierna: de zakelijke rekening). De bank heeft in augustus 2020 vragen gesteld over transacties op de zakelijke rekening, waaronder contante stortingen en opnames en het ontbreken van betalingen aan de Belastingdienst. De consument is daarbij verzocht de antwoorden te onderbouwen met stukken. In de brievenwisseling die hierop volgde, heeft de consument vragen beantwoord en daarbij stukken aangeleverd van de Belastingdienst.

2.2 De consument heeft ter onderbouwing van zijn antwoorden onder meer facturen aangeleverd bij de bank. Ook heeft hij een bezwaarschrift van 20 februari 2020 aangeleverd dat hij bij de Belastingdienst ingediend heeft. In dit bezwaarschrift is opgenomen:

"Wij hebben u al aangegeven, dat wij geen aangiften doen, maar ik denk dat er bij de belastingen alleen maar autisten zitten, die nergens naar luisteren laat staan de zaken objectief bekijken.
Wij hebben geen personeel in dienst en dat hebben wij u aangegeven, wat je er verder mee doet zal mij worst wezen.
Wij verzoeken u dan ook alle aanslagen loonheffingen vanaf maart 2019 tot heden op nihil te zetten."

2.3 Op 13 maart 2020 heeft de Belastingdienst een dwangbevel naar het bedrijf verzonden. In het dwangbevel is opgenomen dat de Belastingdienst geconstateerd heeft dat het bedrijf achter is met het betalen van de aanslag Loonheffingen november 2019. Verder is in het dwangbevel opgenomen dat daardoor een bedrag van € 17.592,00 invorderbaar is.

2.4 Bij brief van 21 augustus 2020 heeft de bank vervolgvragen gesteld over de naheffing loonbelasting en het dwangbevel van de Belastingdienst aan het adres van het bedrijf. De consument heeft ook deze vragen beantwoord.

In reactie hierop heeft de bank in een brief van 11 november 2020 aangegeven dat de consument niet voldoende inzicht geeft om de bankrelatie in stand te houden, derhalve genoodzaakt is om de bankrelatie met het bedrijf te heroverwegen en voornemens is de klantrelatie te beëindigen, tenzij de consument een helder inzicht geeft in het rekeninggebruik en nog een aantal vragen beantwoordt, waaronder:

"U geeft hier aan dat u geen loonbelasting schuldig ben, u geen personeel in dienst hebt en derhalve ook geen arbeidscontracten heeft. Echter hebben er op de Zakelijke Rekening van [het bedrijf] wel loonbetalingen plaatsgevonden en bent u ook volgens de belastingdienst loonbelasting schuldig. Derhalve vragen wij u nog weer wat de reden is dat u gen loonbelasting betaald. Wij vragen u uw antwoorden te onderbouwen met alle schriftelijke bewijsstukken waaruit blijkt dat u wel heeft loonbelasting betaald."

Verder zijn ten aanzien van zes contante stortingen van tussen de € 3.000,- en € 8.980,- facturen opgevraagd die deze contante stortingen verklaren. Ook heeft de bank benoemd dat zij het kasboek van het bedrijf opgevraagd heeft, maar niet ontvangen heeft.

2.5 In reactie op de brief van 11 november 2020 heeft de consument op 14 november 2020 aan de bank geschreven:

"Oplichters van de Staat. Vies smerig tuig. Ga me niet vertellen wie hier de fraudeurs zijn. Een door de wet beschermde oplichters zijn vooral banken en verzekeringen. Wij ondernemers zijn altijd de dupe.
Dus stikt met uw kutbank. Er zijn genoeg oplichters die eell zaken met ons doen willen in Brabant. Friesland moet onder water, wat een gekku.
Nooit meer bellen of mij contacteren.smeerlappen"

2.6 De bank heeft hierna aangekondigd de zakelijke rekening op te heffen en de relatie met het bedrijf te beëindigen. Daarnaast heeft de bank de consument geïnformeerd dat de gegevens van het bedrijf en de persoonsgegevens van de consument geregistreerd zijn in het intern verwijzingsregister (IVR), voor een periode van acht jaar. De consument heeft hiertegen bezwaar gemaakt en onder meer gesteld dat een andere onderneming de naam van het bedrijf gebruikt heeft en ook aangifte gedaan had op naam van het bedrijf, vandaar de loonbelastingen. In een aanvulling op het bezwaarschrift van de consument heeft hij benadrukt dat hij in bezwaar en beroep gegaan is tegen de naheffing loonbelasting en dat er nog geen uitspraak is. De bank heeft het bezwaar van de consument afgewezen en de zakelijke rekening per 1 september 2021 beëindigd.

De klacht en vordering

2.7 De consument heeft zich beklaagd over de beëindiging van de bankrelatie met het bedrijf en de registratie van de gegevens van het bedrijf en van hemzelf in het IVR. Nadat hij de klacht ingediend heeft, is aan de consument kenbaar gemaakt dat de klachten over de opheffing van zakelijke rekeningen en de registratie van de gegevens van een bedrijf niet behandeld kunnen worden op grond van het reglement.[1] De consument heeft zijn klachten over deze onderwerpen daarom ingetrokken. De klacht over de registratie van de persoonsgegevens van hemzelf heeft hij voortgezet.

2.8 Volgens de consument is de registratie van zijn persoonsgegevens onrechtmatig, omdat er geen grond voor is. Hij heeft de vragen van de bank immers beantwoord.

2.9 Bovendien heeft hij zich op het standpunt gesteld dat de registratie van zijn gegevens niet voldoet aan de vereisten van subsidiariteit. Volgens de consument had het op de weg van de bank gelegen om concreet te benoemen op welke gronden opname in de registers gerechtvaardigd zou zijn en dat enkel het beëindigen van de bancaire relatie met het bedrijf een voldoende zware sanctie is, zodat opname in de registers onrechtmatig is.

2.10 Verder heeft de consument gesteld dat de registratie van zijn gegevens niet proportioneel is. Volgens de consument is er geen sprake van een concreet verwijt. Mogelijk is het verwijt van de bank gelegen in het geschil tussen het bedrijf en de Belastingdienst, maar het is de consument niet duidelijk welke rol de bank daarin zou hebben. Het is hem daarom ook niet duidelijk welk belang de bank daaraan ontleent. De bank is op de stoel van de Belastingdienst gaan zitten, terwijl het bedrijf volgens de consument in het geheel geen personeel in dienst heeft en dus ook geen belasting hoeft te betalen.

2.11 De consument vordert verwijdering van de registratie in het IVR. Verder heeft hij gesteld dat hij of het bedrijf € 100.000,- schade lijdt, omdat er geen werk kan worden verricht vanuit het bedrijf. De consument vordert vergoeding van deze schade, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2019.

Het verweer

2.12 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

---

[1] Zie bijvoorbeeld Kifid GC 2021-0411 en 2021-0541 (deze uitspraken en de andere uitspraken van de Geschillencommissie Kifid zijn te vinden op www.kifid.nl).

3. De beoordeling

Te beoordelen vragen

3.1 Aan de commissie is ter beoordeling voorgelegd of de bank de persoonsgegevens van de consument mocht registreren in het IVR. Daarnaast heeft de consument bij het indienen van de klacht een schadebedrag ingevuld en daar zal de commissie ook op ingaan.

Juridisch kader voor de registraties

3.2 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens uit het IVR ook is bedoeld de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

3.3 Het opnemen van de persoonsgegevens van de consument in de Gebeurtenissen-administratie en het IVR is aan te merken als een verwerking van persoonsgegevens, waarop de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en de Uitvoeringswet AVG (UAVG) van toepassing zijn. Relevante bepalingen uit deze regelgeving en overige genoemde regelgeving zijn in de bijlage opgenomen. Artikel 5 AVG bevat een aantal algemene beginselen waar de verwerking van persoonsgegevens aan moet voldoen. Voor de beoordeling van deze klacht is met name het beginsel van rechtmatigheid van belang, dat inhoudt dat er een deugdelijke rechtsgrondslag voor de verwerking moet zijn (artikel 5 lid 1 sub a AVG). De bank heeft gesteld dat de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van haar gerechtvaardigde belangen (artikel 6 lid 1 sub f AVG). In dat kader mogen de belangen van de consument niet zwaarder wegen dan het belang van de bank.[2]

[2] Kifid GC 2020-405.

3.4 De bank heeft de rechtmatigheid van de verwerking van de persoonsgegevens van de consument gebaseerd op de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 2010 (hierna: de GVPFI). Deze gedragscode was gebaseerd op de Wet bescherming persoonsgegevens (hierna: de Wbp), de Nederlandse wet die van toepassing was voordat de AVG in werking trad. De GVPFI vormde volgens het College Bescherming persoonsgegevens een juiste uitwerking van de Wbp. Artikel 6 lid 1 sub f AVG wijkt niet af van het destijds geldende artikel 8 aanhef en onderdeel f Wbp, dus naar het oordeel van de commissie geldt ook hier dat de opname van persoonsgegevens rechtmatig is als de bank heeft voldaan aan de opnamecriteria van de GVPFI.[3]

De bank mocht de persoonsgegevens van de consument opnemen in de registers

3.5 Volgens de consument was er voor de bank geen grond voor het registreren van zijn gegevens in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. De bank heeft op haar beurt naar voren gebracht dat de persoonsgegevens van de consument in deze registers zijn opgenomen vanwege drie omstandigheden. De eerste is dat de consument zich op het standpunt gesteld heeft dat er geen loonbelasting verschuldigd is, terwijl uit het dwangbevel van de Belastingdienst volgt dat het bedrijf wel loonbelasting verschuldigd is. De tweede omstandigheid is dat de consument de herkomst van de contante stortingen niet voldoende heeft onderbouwd met schriftelijke stukken. Ten derde heeft de bank in meerdere informatieverzoeken gevraagd om het kasboek van het bedrijf over het jaar 2019 aan te leveren. Dat geeft de bank de gelegenheid om de herkomst van de contante stortingen te verifiëren, om risico's daaruit te kunnen mitigeren. De consument heeft het kasboek echter niet aangeleverd.

3.6 De commissie is van oordeel dat de door de bank genoemde drie omstandigheden zowel ieder afzonderlijk als gezamenlijk gebeurtenissen vormen die de zorg en aandacht van de bank behoeven (artikel 5.5.1. onder (i) GVPFI). De opname van de persoonsgegevens van de consument in de interne registers is gerechtvaardigd omdat daarmee de veiligheid en integriteit van de bank gewaarborgd wordt. De bank is immers gehouden onderzoek te doen naar het gebruik van rekeningen die bij de bank aangehouden worden, op grond van de Wet ter voorkoming van witwassen en het financieren van terrorisme (Wwft). Zowel het geschil met de Belastingdienst als de herkomst van de contante stortingen zijn relevant in het voorkomen van witwassen en het raakt de veiligheid en integriteit van de bank dat zij daar (nog) onvoldoende duidelijkheid over heeft.

[3] Vergelijk Kifid GC 2019-1076.

Dat de rechter nog geen uitspraak heeft gedaan over het geschil tussen de consument en de Belastingdienst, maakt de registratie niet onrechtmatig. Ook het geschil is een omstandigheid die zorg en aandacht behoeft van de bank en daar komen de twee andere omstandigheden nog bij.

Proportionaliteit en subsidiariteit

3.7 Voor de vraag of de registratie in de interne registers gerechtvaardigd is, is ook van belang of is voldaan aan de beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit.

3.8 Subsidiariteit houdt in dat een maatregel alleen is toegestaan als met een lichtere maatregel niet kan worden volstaan. De commissie is van oordeel dat een lichtere maatregel dan registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR, om het beoogde doel te bereiken (namelijk het waarschuwen van de eigen organisatie) niet voorhanden is. Indien alleen de bancaire relatie met het bedrijf beëindigd zou zijn, zoals door de consument aangedragen, zou dit doel niet bereikt worden. Aan het beginsel van subsidiariteit is voldaan.

3.9 Proportionaliteit houdt op haar beurt in dat het belang van de financiële sector bij registratie moet worden afgewogen tegen de nadelige gevolgen die de registratie voor de betrokkene heeft. Ook mag de duur van de registratie, in dit geval acht jaar, niet buitenproportioneel zijn. De consument heeft gesteld dat er geen sprake is van een concreet verwijt, maar dat is er wel. In verband met de door de bank aangehaalde drie omstandigheden, heeft zij belang bij het opnemen van de persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie. Het belang van de bank bij registratie van de gegevens van de consument weegt zwaarder dan het mogelijk nadelige effect voor de consument. Hierin neemt de commissie mee dat de registratie uitsluitend interne werking heeft en dat de consument niet heeft gesteld dat hij onevenredig in zijn belangen is geschaad. Gelet op deze omstandigheden en gelet op de aard van de gebeurtenissen is de commissie van oordeel dat de registratie voor de duur van acht jaar proportioneel is.

Schadevergoeding

3.10 De consument heeft bij zijn klacht ingevuld dat hij of het bedrijf € 100.000,- schade lijdt. Voor zover deze vordering verband houdt met de klacht over de registratie van de persoonsgegevens van de consument, overweegt de commissie als volgt. Nu de registraties niet onrechtmatig zijn en niet verwijderd behoeven te worden en de schade verder niet onderbouwd is, wordt de vordering tot schadevergoeding afgewezen.

4. De beslissing

De commissie verklaart de klacht ongegrond en wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening als wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het reglement van de commissie van beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Binnen een maand na de verzenddatum van de uitspraak kunt u een schriftelijk verzoek indienen om de uitspraak aan te vullen als u vindt dat de geschillencommissie niet heeft beslist over alle onderdelen van uw vordering. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de geschillencommissie in haar uitspraak niet uitdrukkelijk al uw argumenten, ter onderbouwing van uw vordering, heeft behandeld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het reglement van de geschillencommissie, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante artikelen uit de AVG

Artikel 5
Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens
1. Persoonsgegevens moeten:
a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie");
b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding");
c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid");
e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking");
f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid").
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht").

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*
a. *ter beoordeling van een verzoek van betrokkene om een beslissing over hem te nemen of aan hem een prestatie te leveren; of*
b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*
(…)
4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*
(…)
c. *indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.*
5 *Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.*

Relevante artikelen uit de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010

4. Beginselen van Verwerking van Persoonsgegevens
4.1 Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.
(…)

4.3 Persoonsgegevens worden slechts verwerkt indien en voor zover is voldaan aan minimaal één van de volgende rechtmatige grondslagen:
(…) of
f. de Verwerking van Persoonsgegevens is noodzakelijk voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de Financiële instelling of van een Derde aan wie de Persoonsgegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de Betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.
(…)

5. Doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens
5.1 Algemeen
5.1.1 Verwerking van Persoonsgegevens door Financiële instellingen vindt plaats, met inachtneming van de beginselen voor Verwerking van Persoonsgegevens ten behoeve van een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering, in het bijzonder in het kader van het uitvoeren van de volgende activiteiten:
(…)
d. het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van (pogingen tot) (strafbare of laakbare) gedragingen gericht tegen de branche waar een Financiële instelling deel van uitmaakt, de Groep waartoe een Financiële instelling behoort, de Financiële instelling zelf, haar Cliënten en medewerkers, alsmede het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen;
(…).

5.5 Verwerking van Persoonsgegevens in het kader van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector alsmede het gebruik van waarschuwingssystemen
5.5.1 Ten behoeve van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector kunnen gegevens, waaronder Persoonsgegevens, die betrekking hebben op: (i) gebeurtenissen die gelet op het bijzondere karakter van de Financiële sector de zorg en aandacht behoeven van de Financiële instelling; (ii) (potentiële) vorderingen onder meer ten aanzien van een met de Financiële instelling gesloten overeenkomst; (iii) het niet nakomen van contractuele verplichtingen of andere (toerekenbare) tekortkomingen; of (iv) handelingen van Financiële instellingen, waaronder onderzoek als bedoeld in artikel 5.6.1 Gedragscode, worden opgenomen in een Gebeurtenissenadministratie gehouden door Veiligheidszaken of een daartoe aangewezen afdeling van de betreffende Financiële instelling. Op deze Gebeurtenissenadministratie is de Gedragscode van toepassing.
5.5.2 Indien een in het eerste lid bedoelde gebeurtenis voldoet aan de criteria als opgenomen in het Protocol worden de met deze gebeurtenis verband houdende gegevens opgenomen in het incidentenregister en is opname in het EVR mogelijk (Bijlage I: Document B). (…)

In de toelichting bij artikel 5.5 van de GVPFI staat onder meer het volgende vermeld:
Binnen een Financiële instelling vormt Veiligheidszaken, die zich bezig houdt met de bestrijding van fraude en criminaliteit, vaak een afgezonderde eenheid. Deze afdeling legt onder meer gebeurtenissen vast die van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de Financiële sector en om die reden speciale aandacht behoeven.
Het kan daarbij gaan om uiteenlopende gebeurtenissen als de melding van een gestolen laptop tot het vermoeden dat een bepaald persoon betrokken is bij een vorm van fraude of criminaliteit.

Deze Persoonsgegevens worden vastgelegd in een zogeheten Gebeurtenissenadministratie. De Persoonsgegevens opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie mogen in beginsel alleen gebruikt worden binnen de Financiële instelling of de Groep waartoe de Financiële instelling behoort. Om een oncontroleerbaar gebruik van deze Persoonsgegevens te voorkomen wordt een beperkte set aan gegevens (naam, adres, woonplaats en geboortedatum) opgenomen in een Intern Verwijzingsregister (IVR) dat in het kader van onder meer acceptatie en schadeafhandeling door de betreffende afdelingen geraadpleegd mag worden. Indien blijkt dat een Betrokkene in dit IVR voorkomt moet contact worden opgenomen met Veiligheidszaken, die vervolgens adviseert over de beslissing die moet worden genomen. Op deze Verwerking van Persoonsgegevens is de Gedragscode van toepassing en is een separate melding gedaan bij het CBP.
(…)
Indien, na nader onderzoek, blijkt dat de gebeurtenis van zodanige aard is dat deze voldoet aan de voorwaarden genoemd in het Protocol worden de gegevens opgenomen in het Incidentenregister en, wanneer aan aanvullende voorwaarden is voldaan, in het EVR. Op deze Verwerkingen is niet de Gedragscode, maar het Protocol van toepassing.